GuyAI
מבית GOOL בגרויות

סוג הבחינה: בגרות
מועד הבחינה: קיץ תש"ף, 2020
מספר השאלון: 1261
שם התלמיד/ה: _____

תנ"ך

שאלון 1261

הוראות לנבחן

[על השער: חותמת "כיתות י"א".]

א. משך הבחינה: שעתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה ארבעה פרקים.

פרק ראשון – (2×20) – 40 נקודות

פרק שני – (1×20) – 20 נקודות

פרק שלישי – (2×14) – 28 נקודות

פרק רביעי – (1×12) – 12 נקודות

סך הכול – 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד. רשום "טיוטה" בראש כל עמוד המשמש טיוטה. כתיבת טיוטה בדפים שאינם במחברת הבחינה עלולה לגרום לפסילת הבחינה.

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

כללי המענה במועד זה (קיץ תש"ף): במסמכים הרשמיים שבידינו אין מסמך הקובע כללי מענה מיוחדים לשאלון 1261 במועד זה. מסמך התובנות של הפיקוח על הוראת המקרא בחינוך הממלכתי לקיץ תש"ף (22.09.20) מביא את תוצאות המועד ותובנות לכל שאלה, ואינו מפרט כללי מענה; מכתב הפיקוח מ־16.04.20 עוסק בהערכה מסכמת בית־ספרית ולא בבחינה החיצונית. לכן מובא המבנה כפי שהודפס בשאלון: פרק ראשון – 2 מתוך 3 שאלות, כל הסעיפים (סעיף א' – 6, סעיפים ב'–ג' – 7 כל אחד) = 40; פרק שני – שאלה 1 מתוך 2, כל הסעיפים = 20; פרק שלישי – 2 מתוך 5 שאלות, בכל אחת סעיף א' חובה (6) ועוד סעיף אחד מתוך ב'–ג' (8) = 28; פרק רביעי – סעיף א' חובה (7) ועוד סעיף אחד מתוך ב'–ד' (5) = 12. מסמך התובנות מציין ש"המגמה היא להוריד את הטקסט המקראי המצולם ביתר חלקי הבחינה"; בשאלון זה הטקסט המצולם מודפס בפרק השלישי ובפרק הרביעי.

הערה לפתרונות: בפסוקים המצוטטים השם המפורש נכתב בצורת ה' (גם עם אותיות שימוש: וַה', לַה'), כמו בשאלון. בשאלה 5 (שמות כ') מספרי הפסוקים הם כמו בשאלון, והם זהים למהדורת הנוסח שממנה מצוטטים הפסוקים. בכתיב ובקרי מובא הקרי, כפי שהוא מודפס בשולי הטקסט המצולם.

בהצלחה!

השאלות

פרק ראשון – בראשית

(40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1–3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

בכל שאלה שבחרת, ענה על כל הסעיפים (לסעיף א — 6 נקודות; לסעיפים ב–ג — 7 נקודות).

1. פרידת אברם ולוט

(20 נקודות)

קרא בראשית, פרק י"ג, פסוקים א'–י"ז.

א. קרא פסוקים א'–ט'.

(1) מה הייתה סיבת המריבה בין רועי אברם ובין רועי לוט? בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

(2) מה אברם מציע ללוט כדי ליישב את המריבה? (3 נקודות)

(6 נקודות)

ב. (1) קרא פסוקים י'–י"ג.

לוט בחר להתיישב בכיכר הירדן. על פי הכתוב, מהי הסיבה לכך? (3 נקודות)

(2) יש הטוענים כי בפסוקים האלה יש ביקורת מרומזת על הבחירה של לוט.

הבא מן הכתוב ראיה אחת התומכת בטענה זו, והסבר אותה. (4 נקודות)

(7 נקודות)

ג. קרא פסוקים ח'–י"ז.

האם מדברי ה' לאברם (פסוקים י"ד–י"ז) אפשר להבין שההצעה שהציע אברם ללוט הייתה הצעה שה' תומך בה? נמק את דבריך.

(7 נקודות)

2. שליחות עבד אברהם ודמותה של רבקה

(20 נקודות)

קרא בראשית, פרק כ"ד, פסוקים א'–כ"א ופסוקים ס"א–ס"ז.

א. אברהם שולח את עבדו לשליחות חשובה.

(1) קרא פסוקים א'–ט'.

מהי השליחות? מהי השבועה שהשביע אברהם את עבדו לפני שיצא למלא את השליחות, ומפני מה הזהיר אותו? (4 נקודות)

(2) קרא פסוקים ס"א–ס"ז.

האם הצליח העבד בשליחות זו? בסס את תשובתך על הכתוב. (2 נקודות)

(6 נקודות)

ב. קרא פסוקים י"א–כ"א.

(1) העבד מבקש מה' סימן שיעזור לו לבחור את הכלה המיועדת. מהו הסימן ועל אילו שתי תכונות של הכלה המיועדת סימן זה יכול ללמד? (4 נקודות)

(2) קרא את פסוק כ"א.

על פי פסוק זה, האם חשב העבד שקיבל את הסימן שביקש? נמק את דבריך ובסס אותם על הפסוק. (3 נקודות)

(7 נקודות)

ג. קרא גם בראשית, פרק כ"ז, פסוקים ו'–י"ז.

לדעתך, האם הדמות של רבקה על פי בראשית, פרק כ"ד, פסוקים ט"ו–כ"א תואמת את דמותה על פי בראשית, פרק כ"ז, פסוקים ו'–י"ז? נמק את דבריך.

(7 נקודות)

3. ברכת יעקב לאפרים ולמנשה

(20 נקודות)

קרא בראשית, פרק מ"ח, פסוקים א'–כ'.

א. בקטע שלפניך מסופר על הברכות שיעקב מברך.

(1) מה הן הנסיבות שבהן ניתנות הברכות? (תוכל להיעזר בבראשית, פרק מ"ז, פסוק כ"ט.) (2 נקודות)

(2) מי הם המבורכים, ומהו הקשר המשפחתי שלהם אל יעקב? (4 נקודות)

(6 נקודות)

ב. מן הפרק נראה שיעקב מפלה בין צאצאיו.

(1) הבא שתי ראיות מן הפרק לביסוס טענה זו. (3 נקודות)

(2) הוכח על פי פסוק ה' ועל פי פסוק כ' שגם הבנים שיעקב הפלה לרעה זכו לברכה ולא נידחו מן המשפחה (4 נקודות)

(7 נקודות)

ג. (1) יש הטוענים שהזכרת האירוע שבפסוק ז' בהקשר של מתן הברכות מעוררת תמיהה. הסבר טענה זו. (3 נקודות)

(2) קרא גם בראשית, פרק מ"ז, פסוקים כ"ט–ל"א.

על פי הבקשה של יעקב מיוסף בפסוקים אלה, יש הטוענים שייתכן שיעקב הזכיר את האירוע שבפסוק ז' בגלל תחושת אשמה. הסבר טענה זו. (4 נקודות)

(7 נקודות)

פרק שני – שמות

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

(20 נקודות)

ענה על אחת מן השאלות 4–5 (לכל שאלה — 20 נקודות).

בכל שאלה שבחרת, ענה על כל הסעיפים (לסעיף א — 6 נקודות; לסעיפים ב–ג — 7 נקודות).

---

4. דרך המדבר, החנייה על הים ועצמות יוסף

(20 נקודות)

(ראו בנספח: צוואת בנימין זאב הרצל (על המשמר, 31.7.1949, מתוך http://jpress.org.il) (לשאלה 4, סעיף ג))

קרא שמות, פרק י"ג, פסוקים י"ז–כ"ב ושמות, פרק י"ד, פסוקים א'–ד'.

א. על פי פרק י"ג, פסוקים י"ז–י"ח ועל פי פסוקים כ"א–כ"ב, הסבר באילו דרכים אלוהים מגן על בני ישראל במסע ממצרים לארץ כנען.

(6 נקודות)

ב. קרא שמות, פרק י"ד, פסוקים א'–ד'.

על פי פסוק ב', ה' מצווה על בני ישראל לחזור מקצה מדבר סיני ולחנות בין המקום שבו המִצרים חונים ובין הים, וכך מעמיד אותם בסכנה.

על פי פסוקים ג'–ד', הסבר מדוע העמיד ה' את בני ישראל בסכנה.

(7 נקודות)

ג. קרא שמות, פרק י"ג, פסוק י"ט וגם בראשית, פרק נ', פסוקים כ"ד–כ"ה ואת הקטע שלפניך מתוך הצוואה של בנימין זאב הרצל.

"משאלתי להיקבר [...] על יד אבי [בווינה] ולשכב שם עד שהעם היהודי יעלה את גופתי לארץ־ישראל [...]"

(על המשמר, 31.7.1949, מתוך http://jpress.org.il)

(1) מה משותף לבקשה של הרצל ולבקשה של יוסף? בסס את דבריך על בראשית, פרק נ', פסוקים כ"ג–כ"ה ועל הצוואה של הרצל. (3 נקודות)

(2) הביטוי "פָּקֹד יִפְקֹד" מוזכר פעמיים בבראשית, נ', פסוקים כ"ד–כ"ה, ופעם אחת בשמות, פרק י"ג, פסוק י"ט.

יש הטוענים כי השימוש החוזר בביטוי זה בשמות, פרק י"ג, פסוק י"ט נועד לרמוז על ההצלחה הצפויה של המסע ממצרים לארץ כנען. הסבר טענה זו. (4 נקודות)

(7 נקודות)

5. עשרת הדיברות ויראת העם

(20 נקודות)

(ראו בנספח: אבות דרבי נתן, נוסח ב', כ"א (לשאלה 5, סעיף ב))

קרא שמות, פרק כ', פסוקים א'–י"ח, מן המילים "וידבר אלֹהים את כל הדברים האלה לאמֹר" עד המילים "ומשה נִגַּש אל הערפל אשר שם האלֹהים" (שים לב: ייתכנו שינויים במספור הפסוקים בין מהדורות תנ"ך שונות).

א. (1) ציין אחד מן הדיברות שבין אדם לאלוהים ואחד מן הדיברות שבין אדם לחברו. (2 נקודות)
(2) יש הטוענים שבפסוק ב', "אנכי ה' אלהיך... מבית עבדים", נרמזים שני נימוקים למחויבות של העם לקבל עליהם את חוקי האל.
ציין והסבר שני רמזים לנימוקים אלה. (4 נקודות)
(6 נקודות)

ב. קרא פסוקים ח'–י"א (מן המילים "זכור את יום השבת לקדשו" עד המילים "על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו") ואת הקטע שלפניך מאבות דרבי נתן.
"ועוד היה רבי אליעזר אומר: גדולה היא מלאכה, שכשם שנצטוו ישראל על השבת, כך נצטוו על המלאכה".
(אבות דרבי נתן, נוסח ב', כ"א)
רבי אליעזר אומר כי ממצוות השבת אפשר ללמוד שבני ישראל נצטוו גם על המלאכה. מהו הפסוק שעליו הוא מבסס קביעה זו, ומהו הפסוק המנמק ציווי זה? הסבר את דבריך.
(7 נקודות)

ג. (1) קרא פסוקים ט"ו–ט"ז (מן המילים "וכל העם רֹאִים את הַקּוֹלֹת" עד המילים "פן נמות").
על פי פסוקים אלה, מה העם מבקש ממשה ומדוע? (2 נקודות)
(2) קרא גם שמות, פרק י"ט, פסוקים י"ח–י"ט.
הסבר מדוע על פי פסוקים אלה הבקשה של העם ממשה (שכתבת עליה בתת־סעיף 1) מעוררת תמיהה.
(5 נקודות)
(7 נקודות)

פרק שלישי – נושאי הבחירה

(28 נקודות)
ענה על שתיים מן השאלות 6–10 (לכל שאלה — 14 נקודות).
ענה על סעיף א חובה (6 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב–ג (8 נקודות).

---

6. שיבת ציון – קריאת התורה בכינוס העם

(14 נקודות)
(ראו בנספח: נחמיה פרק ח', פסוקים א'–י"ב – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 6), א' הכהן, "על הלכה והכלה", 929 — תנ"ך ביחד, נחמיה ח', https://www.929.org.il (לשאלה 6, סעיף ב))

שיבת ציון

קרא נחמיה, פרק ח', פסוקים א'–י"ב.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. (1) מהו האירוע המתואר בקטע שלפניך, ובאיזו תקופה בתולדות עם ישראל הוא אירע? (4 נקודות)
(2) קרא פסוקים ט'–י"ב.
האירוע המתואר בקטע זה עורר רגשות עזים בעם.
הבא הוכחה אחת מן הפסוקים התומכת בקביעה זו והסבר אותה. (2 נקודות)
(6 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.
קרא את דבריו של א' הכהן המובאים בקטע שלפניך.
"התורה אינה נחלתו של מגזר זה או אחר, אלא מסורה לכול".
(א' הכהן, "על הלכה והכלה", 929 — תנ"ך ביחד, נחמיה ח', https://www.929,org.il)
קרא פסוקים א'–ח'.
הבא שתי דוגמאות מן הכתוב התומכות בדברי הכהן. הסבר את דבריך.
(8 נקודות)

ג. קרא פסוקים א'–ח'.
(1) בפסוק ז' מוזכרים שמותיהם של כמה אנשים.
הסבר מה היה תפקידם של אנשים אלה באירוע המתואר בקטע שלפניך. (3 נקודות)
(2) הבא מן הפסוקים ראיה אחת המלמדת שהעם מעוניין לשמוע את דברי התורה וראיה אחת המלמדת שהעם כיבד את המעמד. (5 נקודות)
(8 נקודות)

7. נביא ונבואה – ירמיהו בבור

(14 נקודות)
(ראו בנספח: ירמיה פרק ל"ח, פסוקים א'–י"ג – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 7))

נביא ונבואה
קרא ירמיה, פרק ל"ח, פסוקים א'–י"ג.
[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום).]
ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א'–ה'.
שרי יהודה מאשימים את ירמיהו באשמה חמורה.
מהי האשמה, ומה בדברי ירמיהו גרם לשרים להאשים אותו?
(6 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.
על פי המתואר בפסוקים ד'–י', השרים והמלך פועלים נגד ירמיהו.
יש הטוענים כי גם המלך וגם השרים משתדלים להימנע מלגרום ישירות למותו של ירמיהו.
בסס קביעה זו על ראיה אחת בנוגע לשרים וראיה אחת בנוגע למלך, והסבר כל ראיה.
(8 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ג. קרא פסוקים ז׳–י״ג.

הבא ראיה המלמדת שעבד־מלך הכושי פעל בחמלה וראיה המלמדת שפעל בחוכמה (סך הכול — שתי ראיות).

הסבר כל ראיה.

(8 נקודות)

8. חוק וחברה – שמיטת כספים והלוואה לאביון

(14 נקודות)

(ראו בנספח: דברים פרק ט״ו, פסוקים א׳–י״א – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 8))

חוק וחברה

קרא דברים, פרק ט״ו, פסוקים א׳–י״א.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א׳–ו׳.

(1) ציין על מי נועד החוק להגן, והסבר כיצד הגנה זו באה לידי ביטוי בחוק. (4 נקודות)

(2) אם יקפיד העם לקיים את החוק, מובטח שיינתן לו גמול לאומי.

על פי הכתוב בפסוק ד׳, הסבר מהו הגמול הלאומי המובטח לעם. (2 נקודות)

(6 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

קרא פסוקים ז׳–י״א.

פסוקים אלה מדגישים ערכים של חמלה, נתינה ואחווה.

בחר בשניים מן הערכים האלה. הבא מן הכתוב דוגמה לכל ערך והסבר אותה.

(8 נקודות)

ג. קרא פסוקים ז׳–י״א.

הסבר את החשש המובע בפסוק ז׳ ובפסוק ט׳.

הסבר שתי דרכים שבאמצעותן החוק מתמודד עם החשש הזה. בסס את דבריך על הכתוב.

(8 נקודות)

9. מזמורי תהלים – "ממעמקים"

(14 נקודות)

(ראו בנספח: תהלים פרק ק״ל – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 9))

מזמורי תהלים

קרא תהלים, פרק ק״ל.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א. (1) הבא ראיה אחת מן הכתוב המלמדת כי הדובר במזמור זה מרגיש מצוקה.
הסבר את הראיה. (3 נקודות)
(2) הסבר כיצד אפשר ללמוד שהדובר במזמור חושב שה' נענה למי שפונה אליו. בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)
(6 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.
קרא פסוקים ג'–ד'.
הסלחנות של ה' גורמת לאדם לחוש יראה כלפיו. הסבר קביעה זו. בסס את דבריך על הכתוב.
(8 נקודות)

ג. (1) יש הטוענים כי פסוקים ז'–ח' הם תוספת למזמור.
הבא ראיה אחת התומכת בטענה זו והסבר אותה. (4 נקודות)
(2) הסבר מהו הרעיון המשותף לשני הקטעים, המאפשר לראות בפסוקים א'–ח' מזמור אחד. (4 נקודות)
(8 נקודות)

10. ספרות החוכמה – איוב מבקש לעמוד למשפט

(14 נקודות)
(ראו בנספח: איוב פרק י"ג, פסוקים א'–כ"ג – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 10))

ספרות החוכמה — הרהורים על החיים
קרא איוב, פרק י"ג, פסוקים א'–כ"ג.
[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום).]
ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א'–ט'.
בפסוקים אלה איוב מתעמת עם רעיו ומאשים אותם בחוסר יושר.
הבא מן הכתוב שתי דוגמאות להאשמה זו, והסבר אותן.
(6 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.
קרא פסוקים י"ג–י"ח.
איוב מודיע לרעיו כי החליט לפנות בעצמו אל אלוהים.
(1) על פי הכתוב, מהי הסכנה בפנייה זו אל אלוהים? (4 נקודות)
(2) למרות הסכנה, איוב אינו מהסס לפנות אל אלוהים.
על פי דברי איוב בפסוקים אלה, מה מניע אותו לפנות אל האל למרות הסיכון? בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
(8 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ג. קרא פסוקים י"ח–כ"ג.

איוב מבקש לעמוד למשפט מול אלוהים.

ציון שתי בקשות שאיוב מבקש מאלוהים כדי שיוכל לעמוד למשפט מולו. הסבר את דבריך ובסס אותם על הכתוב.

(8 נקודות)

פרק רביעי – קטע להבנה ולניתוח

(12 נקודות)

ענה על סעיף א חובה (7 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב–ד (5 נקודות).

---

11. יונה בורח מפני ה'

(12 נקודות)

(ראו בנספח: יונה פרק א' – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (פרק רביעי), י' זקוביץ, עולם התנ"ך, ספר תרי עשר, ספר יונה, דודזון־עתי, 1984, עמ' 218 (לשאלה 11, סעיף ג))

קרא יונה, פרק א'.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפרק (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א'–ג'.

(1) אל מי נשלח יונה לנבא ומדוע נשלח? (4 נקודות)

(2) מה הייתה התגובה של יונה על השליחות שהטיל עליו ה'? הסבר את דבריך ובסס אותם על הכתוב.

(3 נקודות)

(7 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ד.

קרא פסוקים ד'–ו'.

(1) לעיתים באמצעות השינה האדם בורח מבעיותיו.

הדגם קביעה זו על פי הפסוקים. (3 נקודות)

(2) על פי פסוקים אלה, מהי הביקורת על ההתנהגות של יונה? (2 נקודות)

(5 נקודות)

ג. קרא את דברי י' זקוביץ על פסוק ג'.

"יונה הבורח מייצג בפסוק זה את התפיסה ששלטונו של ה' מוגבל לאדמתו, לארץ־ישראל".

(י' זקוביץ, עולם התנ"ך, ספר תרי עשר, ספר יונה, דודזון־עתי, 1984, עמ' 218)

(1) לפי התפיסה הזאת, הסבר מדוע עלה יונה על אונייה השטה לתרשיש. (2 נקודות)

(2) זקוביץ כותב בהמשך דבריו שדברי יונה בפסוק ט' מערערים על האפשרות שיונה מייצג תפיסה זו.

הסבר כיצד דברי יונה מערערים על תפיסה זו. (3 נקודות)

(5 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ד. קרא פסוקים ז'–ט"ו.

המלחים משליכים את יונה אל ים סוער, אל מוות ודאי.

הבא מן הקטע שתי ראיות המלמדות שהמלחים התלבטו לפני שהשליכו את יונה לים.

הסבר כל אחת מן הראיות.

(5 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

נספח – המקורות

צוואת בנימין זאב הרצל (על המשמר, 31.7.1949, מתוך http://jpress.org.il) (לשאלה 4, סעיף ג)

"משאלתי להיקבר [...] על יד אבי [בווינה] ולשכב שם עד שהעם היהודי יעלה את גופתי לארץ־ישראל [...]"

אבות דרבי נתן, נוסח ב', כ"א (לשאלה 5, סעיף ב)

"ועוד היה רבי אליעזר אומר: גדולה היא מלאכה, שכשם שנצטוו ישראל על השבת, כך נצטוו על המלאכה".

נחמיה פרק ח', פסוקים א'–י"ב – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 6)

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים. בפסוק ד' מודפס "אֲשֶׁר־עָשׂוּ" במקף, כמו כאן (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים: בלי מקף).]

(א) וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
אֲשֶׁר־צִוָּה ה' אֶת־יִשְׂרָאֵל

(ב) וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל מֵבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

(ג) וַיִּקְרָא־בוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאָזְנֵי כָל־
הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה

(ד) וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־עֵץ אֲשֶׁר־עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֶצְלוֹ מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל־
יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ פְּדָיָה וּמִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם

(ה) וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל־הָעָם כִּי־מֵעַל כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל־הָעָם

(ו) וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת־ה' הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמֹעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַה' אַפַּיִם אָרְצָה

(ז) וְיֵשׁוּעַ וּבָנִי וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עֶזְרִיָּה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָאיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם
לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עָמְדָם

(ח) וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא

(ט) וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קָדֹשׁ־הוּא לַה'
אֱלֹהֵיכֶם אַל־תִּתְאַבָּלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל־הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה

(י) וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ כִּי־קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ כִּי־
חֶדְוַת ה' הִיא מָעֻזְּכֶם

(יא) וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַסּוּ כִּי הַיּוֹם קָדֹשׁ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ

(יב) וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הָרְחֹוב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־
הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
ב אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה
לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל מֵבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד
ג לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרָא־בוֹ לִפְנֵי הָרְחֹוב אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי שַׁעַר־
הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים
ד וְהַמְבִינִים וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה: וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא
הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־עֵץ אֲשֶׁר־עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֶצְלֹו
מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל־יְמִינֹו
וּמִשְּׂמֹאלֹו פְּדָיָה וּמִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה
ה מְשֻׁלָּם: וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל־הָעָם
ו כִּי־מֵעַל כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפִתְחֹו עָמְדוּ כָל־הָעָם: וַיְבָרֶךְ
עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן ׀ אָמֵן
ז בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה: וְיֵשׁוּעַ
וּבָנִי וְשֵׁרֵבְיָה ׀ יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי ׀ הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא
עֶזְרִיָּה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָאיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה
ח וְהָעָם עַל־עָמְדָם: וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ
ט וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא: וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא
הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן ׀ הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת־הָעָם
לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קָדֹשׁ־הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל־תִּתְאַבְּלוּ
וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל־הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
י וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים וְשִׁלְחוּ
מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לֹו כִּי־קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ
יא כִּי־חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְכֶם: וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל־הָעָם
יב לֵאמֹר הַסּוּ כִּי הַיּוֹם קָדֹשׁ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ: וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי
הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א' הכהן, "על הלכה והכלה", 929 — תנ"ך ביחד, נחמיה ח', https://www.929,org.il (לשאלה 6, סעיף ב)

"התורה אינה נחלתו של מגזר זה או אחר, אלא מסורה לכול".

ירמיה פרק ל"ח, פסוקים א'–י"ג – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 7)

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים. בפסוק ב' מודפס בגוף הטקסט הכתיב "יחיה" ובשוליים הקרי "וְחָיָה", ובפסוק י"א הכתיב "הסחבות" ובשוליים הקרי "סְחָבוֹת" – כאן מובא הקרי. בפסוק ד' מודפס "כִּי עַל־כֵּן" בלי מקף אחרי "כִּי", כמו כאן (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים: "כִּי־עַל־כֵּן").]

(א) וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶן־מַתָּן וּגְדַלְיָהוּ בֶּן־פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ וּפַשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר

(ב) כֹּה אָמַר ה' הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְחָיָה וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וָחָי

(ג) כֹּה אָמַר ה' הִנָּתֹן תִּנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ

(ד) וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי עַל־כֵּן הוּא־מְרַפֵּא אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר הַזֹּאת וְאֶת יְדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה

(ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה־הוּא בְיֶדְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל אֶתְכֶם דָּבָר

(ו) וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר מַלְכִּיָּהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי אִם־טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט

(ז) וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתְנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן

(ח) וַיֵּצֵא עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר

(ט) אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֵרֵעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר

(י) וַיְצַוֵּה הַמֶּלֶךְ אֵת עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִן־הַבּוֹר בְּטֶרֶם יָמוּת

(יא) וַיִּקַּח עֶבֶד־מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֹא בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹיֵ סְחָבוֹת וּבְלוֹיֵ מְלָחִים וַיְשַׁלְּחֵם אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים

(יב) וַיֹּאמֶר עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵּן

(יג) וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

א וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶן־מַתָּן וּגְדַלְיָהוּ
בֶן־פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ וּפַשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־
ב הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר
יְהוָה הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל־
ג הַכַּשְׂדִּים יִחְיֶה וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וְחָי: כֹּה וְחָיָה
אָמַר יְהוָה הִנָּתוֹן תִּנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל
ד וְלָכָדָהּ: וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
כִּי עַל־כֵּן הוּא־מְרַפֶּא אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים ׀
בָּעִיר הַזֹּאת וְאֶת יְדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי ׀ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה:
ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה־הוּא בְיֶדְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל
ו אֶתְכֶם דָּבָר: וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר ׀
מַלְכִּיָּהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ
בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי אִם־טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט:
ז וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־
ח נָתְנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן: וַיֵּצֵא
ט עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
הֵרֵעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵת
אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וּמֵת תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָב כִּי אֵין
י הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר: וַיְצַוֵּה הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר
קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
יא מִן־הַבּוֹר בְּטֶרֶם יָמוּת: וַיִּקַּח ׀ עֶבֶד־מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ
וַיָּבֹא בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹי הַסְחָבוֹת סְחָבוֹת
יב וּבְלוֹי מְלָחִים וַיִּשְׁלַח אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים: וַיֹּאמֶר
עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת
וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ
יג כֵּן: וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב
יִרְמְיָהוּ בְּחֲצַר הַמַּטָּרָה:

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

דברים פרק ט"ו, פסוקים א'–י"א – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 8)

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים.]

(א) מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה

(ב) וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַה'

(ג) אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ

(ד) אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ ה' בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ

(ה) רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם

(ו) כִּי־ה' אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ

(ז) כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן

(ח) כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ

(ט) הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־ה' וְהָיָה בְךָ חֵטְא

(י) נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ

(יא) כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃
ב וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ
ג לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־
ד הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס
כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
ה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
ו אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים
ז וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד
אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא
ח תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־
פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר
ט יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לֵאמֹר
קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן
י וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן
לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה
יא אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן
מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־
יָדְךָ לְאָחִיךָ לְעָנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

תהלים פרק ק"ל – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 9)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים. בפסוק ח' מודפס "עֲוֹנוֹתָיו" בכתיב מלא, כמו כאן (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים: "עֲוֹנֹתָיו").]

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ ה׳

(ב) אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי

(ג) אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד

(ד) כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא

(ה) קִוִּיתִי ה׳ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי

(ו) נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר

(ז) יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־ה׳ כִּי־עִם־ה׳ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת

(ח) וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו

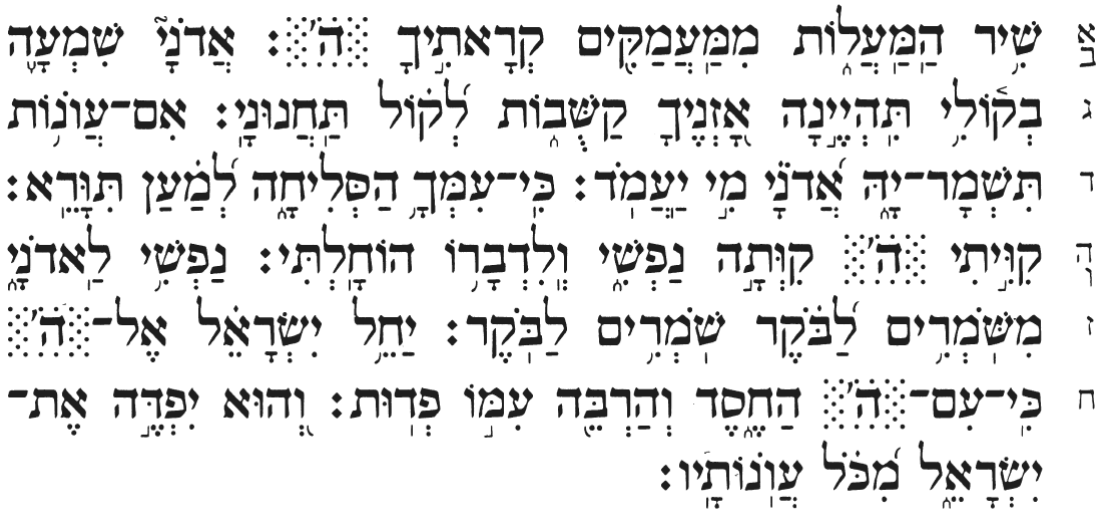
א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ אֲדֹנָי שִׁמְעָה
ג בְּקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ אִם־עֲוֹנוֹת
ד תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
ה קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ נַפְשִׁי לַאדֹנָי
ז מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
ח כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

איוב פרק י"ג, פסוקים א'–כ"ג – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 10)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים. בפסוק ט"ו מודפס בגוף הטקסט הכתיב "לא" ובשוליים הקרי "לוֹ" – כאן מובא הקרי.]

(א) הֵן־כֹּל רָאֲתָה עֵינִי שָׁמְעָה אָזְנִי וַתָּבֶן לָהּ

(ב) כְּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַּם־אָנִי לֹא־נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם

(ג) אוּלָם אֲנִי אֶל־שַׁדַּי אֲדַבֵּר וְהוֹכֵחַ אֶל־אֵל אֶחְפָּץ

(ד) וְאוּלָם אַתֶּם טֹפְלֵי־שָׁקֶר רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם

(ה) מִי־יִתֵּן הַחָרֵשׁ תַּחֲרִישׁוּן וּתְהִי לָכֶם לְחָכְמָה

(ו) שִׁמְעוּ־נָא תוֹכַחְתִּי וְרִבוֹת שְׂפָתַי הַקְשִׁיבוּ

(ז) הַלְאֵל תְּדַבְּרוּ עַוְלָה וְלוֹ תְּדַבְּרוּ רְמִיָּה

(ח) הֲפָנָיו תִּשָּׂאוּן אִם־לָאֵל תְּרִיבוּן

(ט) הֲטוֹב כִּי־יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם־כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָתֵלּוּ בוֹ

(י) הוֹכֵחַ יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם־בַּסֵּתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן

(יא) הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תְּבַעֵת אֶתְכֶם וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם

(יב) זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי־אֵפֶר לְגַבֵּי־חֹמֶר גַּבֵּיכֶם

(יג) הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וַאֲדַבְּרָה־אָנִי וְיַעֲבֹר עָלַי מָה

(יד) עַל־מָה אֶשָּׂא בְשָׂרִי בְשִׁנָּי וְנַפְשִׁי אָשִׂים בְּכַפִּי

(טו) הֵן יִקְטְלֵנִי לוֹ אָיָחֵל אַךְ־דְּרָכַי אֶל־פָּנָיו אוֹכִיחַ

(טז) גַּם־הוּא־לִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לְפָנָיו חָנֵף יָבוֹא

(יז) שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ מִלָּתִי וְאַחֲוָתִי בְּאָזְנֵיכֶם

(יח) הִנֵּה־נָא עָרַכְתִּי מִשְׁפָּט יָדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֶצְדָּק

(יט) מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־עַתָּה אַחֲרִישׁ וְאֶגְוָע

(כ) אַךְ־שְׁתַּיִם אַל־תַּעַשׂ עִמָּדִי אָז מִפָּנֶיךָ לֹא אֶסָּתֵר

(כא) כַּפְּךָ מֵעָלַי הַרְחַק וְאֵמָתְךָ אַל־תְּבַעֲתַנִּי

(כב) וּקְרָא וְאָנֹכִי אֶעֱנֶה אוֹ־אֲדַבֵּר וַהֲשִׁיבֵנִי

(כג) כַּמָּה לִי עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעִי וְחַטָּאתִי הוֹדִיעֵנִי

א הֶן־כֹּל רְאָתָה עֵינִי שָׁמְעָה אָזְנִי
ב וַתָּבֶן לָהּ: כִּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַּם־אָנִי לֹא־נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם: אוּלָם
ג אֲנִי אֶל־שַׁדַּי אֲדַבֵּר וְהוֹכֵחַ אֶל־אֵל אֶחְפָּץ: וְאוּלָם אַתֶּם טֹפְלֵי־
ד שֶׁקֶר רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם: מִי־יִתֵּן הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישׁוּן וּתְהִי לָכֶם
ה לְחָכְמָה: שִׁמְעוּ־נָא תוֹכַחְתִּי וְרִבוֹת שְׂפָתַי הַקְשִׁיבוּ: הַלְאֵל
ו תְּדַבְּרוּ עַוְלָה וְלוֹ תְּדַבְּרוּ רְמִיָּה: הֲפָנָיו תִּשָּׂאוּן אִם־לָאֵל תְּרִיבוּן:
ז הֲטוֹב כִּי־יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם־כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָתֵלּוּ בוֹ: הוֹכֵחַ
יא יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם־בַּסֵּתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן: הֲלֹא שְׁאֵתוֹ תְּבַעֵת
יב אֶתְכֶם וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם: זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי־אֵפֶר לְגַבֵּי־חֹמֶר
יג גַּבֵּיכֶם: הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וַאֲדַבְּרָה־אָנִי וְיַעֲבֹר עָלַי מָה: עַל־מָה ו
טז אֶשָּׂא בְשָׂרִי בְשִׁנָּי וְנַפְשִׁי אָשִׂים בְּכַפִּי: הֵן יִקְטְלֵנִי לֹא אֲיַחֵל אַךְ־ לוֹ
טז דְּרָכַי אֶל־פָּנָיו אוֹכִיחַ: גַּם־הוּא־לִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לְפָנָיו חָנֵף
יח יָבוֹא: שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ מִלָּתִי וְאַחֲוָתִי בְּאָזְנֵיכֶם: הִנֵּה־נָא עָרַכְתִּי
יט מִשְׁפָּט יָדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֶצְדָּק: מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־עַתָּה
כ אַחֲרִישׁ וְאֶגְוַע: אַךְ־שְׁתַּיִם אַל־תַּעַשׂ עִמָּדִי אָז מִפָּנֶיךָ לֹא אֶסָּתֵר:
כא כַּפְּךָ מֵעָלַי הַרְחֵק וְאֵמָתְךָ אַל־תְּבַעֲתַנִּי: וּקְרָא וְאָנֹכִי אֶעֱנֶה אוֹ־
כג אֲדַבֵּר וַהֲשִׁיבֵנִי: כַּמָּה לִי עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעִי וְחַטָּאתִי הוֹדִיעֵנִי:

יונה פרק א' – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (פרק רביעי)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים ובלי מתגים.]

(א) וַיְהִי דְּבַר־ה' אֶל־יוֹנָה בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמֹר

(ב) קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי

(ג) וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי ה' וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי ה'

(ד) וַה' הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר

(ה) וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם

(ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד

(ז) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה גוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ גוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה

(ח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה

(ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה

(י) וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי ה' הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם

(יא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר

(יב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם

(יג) וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם

(יד) וַיִּקְרְאוּ אֶל־ה' וַיֹּאמְרוּ אָנָּה ה' אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי־אַתָּה ה' כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ

(טו) וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ

(טז) וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־ה' וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַה' וַיִּדְּרוּ נְדָרִים

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה
ב
ג הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: וַיָּקָם יוֹנָה
לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה ׀ בָּאָה
תַּרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי
ד יְהוָה: וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּם
ה וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־
אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל
ו מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם: וַיִּקְרַב
אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
ז אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נאבֵד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
לְכוּ וְנַפִּילָה גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
ח גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא לָנוּ
בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה
ט אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־
י הַיַּבָּשָׁה: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד
יא לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם
יב הוֹלֵךְ וְסֹעֵר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וְהַטִּילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק
הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם:
יג וַיִּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ
יד וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אַל־נָא
נאבְדָה בְנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי־אַתָּה
טו יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם
טז וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה
וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

י' זקוביץ, עולם התנ"ך, ספר תרי עשר, ספר יונה, דודזון־עתי, 1984, עמ' 218 (לשאלה 11, סעיף ג)

"יונה הבורח מייצג בפסוק זה את התפיסה ששלטונו של ה' מוגבל לאדמתו, לארץ־ישראל".

כל הבגרויות בתנ"ך עם פתרונות מלאים: www.guyai.co.il/bagrut/tanach